

[Elisabeth Arnold]

ring og det manglende initiativ med hensyn til at oprette nye arbejdspladser i det private erhvervsliv.

Så vil jeg godt sige lidt om beslutningsforslag nr. B 21 fra Centrum-Demokraterne.

Der er som hovedargument brugt den stigende flytning fra Danmark, og her vil jeg gerne sige som før, at jeg ikke synes, det er noget vægtigt argument, for det er trods alt ganske få personer, det drejer sig om. Den formue, der bliver fjernet fra landet på denne måde, udgør altså mindre end 1 pct. af den samlede beskatningspligtige formue.

Der er mange af de ting, som Centrum-Demokraterne peger på i deres forslag, som også bliver løst af vores forslag, og derfor vil jeg ikke støtte Centrum-Demokraternes beslutningsforslag.

Om SF's forslag vil jeg sige, at det er en ejendommelig overskrift: »En mere retfærdig formueskat«. Retfærdighed inden for skattelovgivningen har jeg i hvert fald efterhånden måttet sande er et meget fleksibelt begreb, og det afhænger fuldstændig af, hvem der anskuer retfærdigheden.

Jeg er glad for, at SF har fattet den med de enlige og de gifte, der skulle ligestilles, og jeg kan også konstatere, at der er sat en ganske høj bundgrænse for formueskattepligten, nemlig på 1 mio. kr. pr. person, for det vil sige, at man godt er klar over, at man ikke behøver at være boligspekulant eller højere eller lavere landadel for at have en formue på 1 mio. kr.

Vi er også opmærksomme på, at man foreslår de tilfældigt virkende og udviklede skatteloftsregler fjernet. Det synes jeg også kunne være interessant, for jeg er i hvert fald ikke i stand til at gennemskue dem, men jeg er helt sikker på, at hr. Jens Thoft kan give mig en længere forelæsning om, hvordan de skal forstås. Vi synes imidlertid ikke, det er en god idé at fjerne formuenedslaget, og vi synes bestemt ikke, det er nogen god idé at inddrage indboet i formueskatteopgørelsen. Det kan næsten ikke opfattes som andet end et utroligt omsvøbsdepartement, idet det vil give anledning til utrolig megen administration og til bestemmelser om, hvad der hører med til et såkaldt pænt hjem. Og hvad hører ikke med til et pænt hjem? Er der klaver eller er der ikke klaver i det pæne hjem?

Der bliver henvist til nogle norske formueskatte regler på området, men jeg synes umid-

delbart, at det lyder meget bureaukratisk; derfor kan vi ikke stemme for SF's beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Fru Elisabeth Arnold citerede indirekte noget, jeg har sagt på et tidspunkt om, at de tre grupper, der virkelig betaler store beløb i formueskat, er landadelen, boligspekulanterne og nogle hovedaktionærer i mellemstore virksomheder.

Vi har hele tiden været indstillet på at løse problemerne for de sidste. Vores hovedproblem med det lovforslag, regeringen har fremsat, er, at det er indiskriminerende, netop for alle tre grupper, og det ser vi ikke nogen anledning til.

Så taler man meget om, at der er mange ganske almindelige mennesker, der betaler formueskat, at der er mange pensionister. Det er for så vidt ikke rigtigt. Det er mellem 2 og 3 pct. af alle pensionister, der betaler formueskat; det fremgår af betænkningen. Der var i 1987 i alt 88.000 mennesker, der betalte formueskat. Det er for mange, men det problem er i fuld gang med at løse sig selv, fordi ejendomsværdierne heldigvis af en række andre grunde er faldende, og dermed falder antallet af formueskatteydere automatisk. Uden at Folketinget behøver at foretage sig noget som helst, falder dette antal væsentlig længere ned, og det er godt. Men dermed får man også en lang, lang række af de folk, som der har været størst omsorg for i nogle af de borgerlige ordføreres indlæg, ud af systemet, uden at vi behøver at lave gaveuddeling til dem, der betaler de store beløb i formueskat i øjeblikket.

Så skal jeg bare henlede opmærksomheden på, at hvor gennemsnitsbeløbet er nogle få tusinde kroner i formueskat for dem, der faktisk betaler noget, havde vi i 1985 1.700 mennesker med en skattepligtig indkomst på over 1 mio. kr., som i gennemsnit betalte 120.000 kr., og det er dem, jeg tænker på, når jeg nævner landadelen, boligspekulanterne og hovedaktionærerne.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Fru Elisabeth Arnold gjorde et forsøg på at forklare forsamlingen, at hun havde forberedt